

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Кіровоградській області

Слідчий відділ

вул. Шульгиних, 4, м. Кропивницький, 25002, тел. (0522) 24-06-11, 39-94-49
www.ssu.gov.ua e-mail: svkirovograd.ssu@gmail.com Код ЄДРПОУ 20001585

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Кропивницький

30 березня 2024 року

Начальник слідчого відділу УСБУ в Кіровоградській області полковник юстиції Дідковський Олександр Сергійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023120000000129 від 03.08.2023 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення підозри особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 2, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Ревцова Михайла Юрійовича, 10.02.1973 р.н., уродженця м Невельск, Сахалінська область, Росія, зареєстрованого та фактично проживаючого за адресою: м. Севастополь, вул. Героїв Бреста, 29, кв. 39, громадянина України, раніше не судимого,

про те, що він підозрюється у вчиненні державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, а саме переході на бік ворога в період збройного конфлікту, шпигунстві, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненого в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-ІХ від 03.03.2022).

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН увійшли Союз Радянських Соціалістичних Республік (правонаступником якого з 1991 року є Російська Федерація), Українська Радянська Соціалістична Республіка (правонаступницею якої з 1991 року є

Україна) та ще 49 держав-засновниць, а згодом до вказаної міжнародної організації прийняті інші держави світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 21.12.1965 «Про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про забезпечення їх незалежності і суверенітету» закріплено, що держави не мають права втручатися прямо чи опосередковано з якої б то не було причини у внутрішні та зовнішні справи іншої держави.

Кожна держава має невід'ємне право обирати свою політичну, економічну, соціальну та культурну систему без втручання в будь-якій формі з боку будь-якої іншої держави.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 «Про неприпустимість інтервенції і втручання у внутрішні справи держав» закріплено, що держави не мають права здійснювати інтервенцію або втручання в будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні чи зовнішні справи інших держав.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 24.10.1970 «Про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН» закріплено принцип, згідно з яким держави утримуються в своїх міжнародних відносинах від силових погроз або застосування сили, як проти територіальної цілісності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином несумісним з цілями ООН. Така загроза силою або її застосування є порушенням міжнародного права і Статуту ООН.

Кожна держава зобов'язана утримуватися від загрози силою або її застосування з метою порушення існуючих міжнародних кордонів іншої держави або у якості засобу вирішення міжнародних суперечок, в тому числі територіальних суперечок, і питань, що стосуються державних кордонів.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 Російською Федерацією.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та Російською Федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності,

територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

При цьому, ст. 69 Конституції України визначено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Відповідно до ст. 71 Конституції України вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Виборцям гарантується вільне волевиявлення.

Водночас, ст. 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

В порушення вищевказаних умов міжнародних договорів та ігноруючи положення Конституції України, 20 лютого 2014 року вище політичне та військове командування Російської Федерації розпочало агресію та вторгнення до суверенних кордонів України.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 № 1207-VII констатовано, що тимчасова окупація території України розпочалася 20 лютого 2014 року.

Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18 січня 2018 року № 2268-VIII визначено, що збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності; Російська Федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань Російської Федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської Федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи та структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами Російської Федерації та світовою спільнотою, 21.02.2022 року Російською

Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22.02.2022 року Президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24.02.2022 року о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому Збройними Силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24.02.2022 Законом України № 2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 та на всій території України введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, який в подальшому був неодноразово продовжений та безперервно триває до цього часу.

Ревцов Михайло Юрійович, 10.02.1973 р.н., являючись громадянином України, перебуваючи на тимчасово окупованій Російською Федерацією території АР Крим, у невстановлений досудовим розслідуванням час вступив на службу до одного з підрозділів Головного управління Генерального штабу ЗС Російської Федерації (колишнє Головне управління розвідки зс РФ).

В подальшому, після 24 лютого 2024 року, діючи в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, усвідомлюючи характер своїх злочинних дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки таких дій та бажаючи їх настання, у невстановлений досудовим розслідуванням час свідомо вирішив прийняти участь у бойових діях на боці ворога (країни-агресора) - Російської Федерації, та надати їй допомогу шляхом шпигунства та проведення підривної діяльності проти України.

Так, в квітні 2023 року Ревцов М.Ю., після початку повномасштабного російського вторгнення в Україну, через месенджер WhatsApp використовуючи російський номер +79146237460 зателефонував до свого двоюрідного брата по лінії матері, мешканця м. Кропивницький - Сілаєва Романа Валентиновича, 13.12.1969 р.н., та повідомив, що нібито являється найманцем приватної військової компанії, інструктором у лавах зс РФ та приймає активну участь у бойових діях проти військових формувань України на стороні Росії, на підтвердження чого надіслав фотографії, де він зображений у військовій формі російського зразка. В подальшому у період з 10.05.2023 по 21.06.2023 Ревцов М.Ю. неодноразово телефонував Сілаєву Р.В. де повідомляв, що приймає участь в бойових діях проти України на лінії бойового зіткнення в Херсонській області. Також у розмовах з Сілаєвим Р.В. Ревцов М.Ю. намагався встановити інформацію щодо розміщених на території Кіровоградської області військових формувань.

Також, досудовим розслідуванням встановлено, що з 13.12.2023 по 27.12.2023 Ревцов Р.В. у складі збройних сил російської Федерації приймав участь у бойових діях проти військових формувань України у н.п. Кринки

Олешківської міської громади Херсонського району Херсонської області, а також причетний до захоплення в полон українських військових.

Тобто, Ревцов Р.В., будучи громадянином України, добровільно вступив на службу до одного з підрозділів Головного управління Генерального штабу ЗС Російської Федерації, яке є військовим розвідувальним органом РФ, усвідомлював, що в умовах введеного на території України воєнного стану, триваючої відкритої військової агресії РФ проти України, здійснення її збройними силами спільно з незаконними збройними формуваннями «ДНР», «ЛНР» інтенсивних ракетно-бомбових ударів та артилерійських обстрілів по військовим та цивільним об'єктам на всій території України, окупації її територій, він своїми умисними діями на боці РФ як держави-агресора бере активну участь у військовій агресії проти України, діє на боці ворога на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Ревцов Михайло Юрійович, 10.02.1973 р.н., обгрунтовано підозрюється у вчиненні державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, а саме переході на бік ворога в період збройного конфлікту, шпигунстві, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненого в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-ІХ від 03.03.2022).

Начальник слідчого відділу
УСБУ в Кіровоградській області
полковник юстиції

Олександр ДІДКОВСЬКИЙ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
Начальник відділу нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Кіровоградської обласної прокуратури

Олександр БАЙДАК

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
“ ____ ” год. “ ____ ” хвилин “ ____ ” _____ 2024 року.

(Ревцов М.Ю.)

Повідомлення про підозру вручив:
Начальник слідчого відділу
УСБУ в Кіровоградській області
полковник юстиції

Олександр ДІДКОВСЬКИЙ

Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження

Підозрюваний _____

(Ревцов Р.Ю.)

Повідомлення про підозру вручив:
Начальник слідчого відділу
УСБУ в Кіровоградській області
полковник юстиції

Олександр ДІДКОВСЬКИЙ